

(НИН, 11.06.2009)

У три општине државе Србије, која већ годинама покушава да напредује ка Европи, али та локомотива, која би требало да нас повуче, никако да крене, одржани су општински избори. Реч је о београдским општинама Земун и Вождовац и једној малој општини у унутрашњости (познатој по малинарима) – Косјерић. Шта рећи о резултатима? Мало смо изненађени и увређени?

Изненађен је и један немачки социјалдемократ (вероватно је важан тамо, али нама ништа не значи па, ето, нисмо му ни име запамтили), који је у понедељак, пошто су и у државама Европске уније бирани посланици за Европски парламент и на тим изборима велики су успех постигли десничари, ултрадесничари а негде су добро прошли и неофашисти. Тај човек, чије име нисмо запамтили, дрхтавим гласом давно помрлих свештеника, завапио је: "Ово је тужан дан за европску социјалдемократију." Тако је рекао.

Одмах нам је на ум пало филмско ремек- дело шведског редитеља Боа Видерберга Буна у Адалену, кога је филмској уметности учио сам Бергман. Почетком прошлога века у овом малом шведском граду устали су радници против либералног капиталисте, који је отпустио већу групу камарада с посла. Почела је буна, предвођена социјалдемократском партијом, дошла је полиција, пала је крв, неколико радника је погинуло, али је сурови фабрикант морао да попусти. Данас је мало земаља у којима су радничке партије и оне лево оријентисане странке на власти. У Британији су тежак пораз доживели лабуристи, у Француској социјалисти, у Немачкој социјалдемократи. Најновија истраживања говоре да Меркелова неће ни после првих избора имати времена да мужу кува чорбу од кромпира и спрема пастрмку за ручак.

У Србији је на власти коалиција, у којој има више странака, али главну реч воде демократе и социјалисти. И баш кад су потписали пакт о помирењу и братимљењу и баш кад су решили да уђу у Социјалистичку интернационалу, Европа је готово потпуно скренула удесно. Шта ти је малер. Али, ми нећемо туговати, као онај немачки социјалдемократ, јер су ови општински избори показали да наше интернационалце има ко да замени - Српска напредна странка. То је странка која је далеко ближа изборним резултатима у Европи, него ови који су на власти. Актуелна власт у њима види умерену

европску десницу. Да се човек смрзне!

А шта је са радикализмом, национализмом, језиком мржње који су сејали око себе? Нема га више. Ову странку симпатисао је и владајући режим, све је чинио да се у новинама слави нова умерена десница, која је неопходна за демократију, и Европа је то подржала, о Мантеру да не говоримо. Он путује ускоро из Београда и хвали се на телевизији како је успео да помири оне који никада нису разговарали. Сад се договарају. Ако је циљ био да се разбију радикали и поделом и једни и други сведу на мале странке, онда аутори овога сценарија нису дорасли српској историји и традицији. Они заиста нису знали шта раде, а Бог није био расположен да им помогне. Можда је знао да Срби више верују у лажи и празна обећања, него у Творчеву реч.

Ми смо конзервативно, затворено, ксенофобично и радикално друштво. Зато је план о брзом докидању радикалне политике чиста утопија. Политичка заблуда. Уместо да озбиљним вођењем унутрашње политике Србију учине грађанском и демократском државом, демократама је једино било стало до власти. Чинили су све да сами остану на политичкој сцени Србије. Додуше, Тадић је прекинуо ту егоистичну политику, због које је могао да изгуби председничке изборе. Направљене су катастрофалне грешке у економији, опљачкана је друштвена својина, приватизација није донела ништа осим незапослености, новац од продаје друштвених и државних фирми проћердан је на глупости, уместо да буде инвестиран у производњу.

Мало је која приватизација успела. Нова петооктобарска власт није знала да води државу. Требало је поступити еволуционално и радикализам би увенуо и отпао као вејка на ветру. Изабран је револуционарни пут, као да је у том друштву било присталица анархизма. Сећате ли се кризних штабова? Револуције су данас глупост, а и све оне које су се у прошлости десиле, прво су појеле своју децу. Диктатора, који више није жив, нису оборили са власти опортунисти с белим крагнама, него баш они најсиромашнији, који су пред скупштину дошли у похабаним оделима и ципелама без ђонова.

Људи који су били за промене, преварени су. Револуција коју су извели претворила се у издану револуцију. Издаде су их вође, које су се обогатиле. Јесте фарса, али бирачи у Земуну и на Вождовцу пронашли су новог месију у Томи Николићу. Они писменији нису на изборе ни изашли.

Ми се нећемо упуштати у прогнозе ко ће с ким у коалицију. Ово су две београдске

општине у којима су победили нови месијанци. Мала је општина Косјерић, али спада у богатије наше општине. Како ће изгледати републички избори, кад буде гласала санкилотска Србија, а бирачи знају ко их је оставио без гаћа? Да ли су они који су створили ову нову странку чули за старозаветни мит о Голему, створењу од блата, чија је сврха да једнократно послужи својим творцима, чинеће оно што му они нареде? Варијација на тему о Голему има више, а најпознатија је она о доктору Франкенштајну, који ствара робота, али у једном тренутку робот постаје непослушан и окреће се против свога творца. Крај је суров, зато ћемо прибећи еуфемизму и рећи само да је робот уклонио свог творца из политике.